

بایسنهای تبلیغ

تدوین و تلخیص: حسین علی عربی

همایش است.
کاستی‌ها و راه حل‌ها در امر
تبلیغ
ابتدا مهندس بنیانیان، معاون فرهنگی
سازمان برنامه و بودجه و سپس حجۃ
الاسلام والملمین محمدی عراقی
فرمودند:

اسلام باید در جامعه حاکمیت
داشته باشد و زمانی اسلام حاکمیت دارد
که حضور جهان بینی اسلام در همهی
عرصه‌های زندگی اجتماعی قابل رؤیت
باشد.

همایش در آستانه‌ی ماه مبارک
رمضان به وسیله‌ی معاونت پژوهشی
 مؤسسه‌ی آموزشی و پژوهشی امام
 خمینی(س) برگزار شد در این همایش
 ابتدا مهندس بنیانیان، معاون فرهنگی
 سازمان برنامه و بودجه و سپس حجۃ
 الرساله علیه السلام به بیان سخن پرداختند.
 آنچه در پیش روی دارید، گزارشی از این

دینی ایجاد شود. مشکل جهان سوم این است که برای حل یک مشکل در جامعه، مشکل دیگری را خلق می‌کنند و در پی آن نیستند که ریشه‌ی مشکل را بخشکانند. این در اثر نداشتن نگرش «نظام واره» است.

از جمله مسائل مهم، «سرعت تحولات» است که در حوزه‌ی مسائل اقتصادی، تحولات و مشکلات سریع تر خود را نشان می‌دهد ولی در حوزه‌ی فرهنگ این مشکلات روی هم انباشته می‌شوند و به بحران سیاسی تبدیل می‌شوند. متأسفانه توجه مردم و مسئولان در دو دهه‌ی گذشته به مسائل کوتاه اقتصادی بوده است و توجه به مسائل فرهنگی و برنامه‌های بلند مدت، سیر نزولی داشته است.

مسئله‌ی دیگر «پدیده‌ی جوانی جمیعت» است که از هفت و نیم میلیون دانش آموز در سال (۵۷ ه.ش) به هیجده و نیم میلیون نفر در سال (۷۸ ه.ش) رسیده است. و از آن جا که بین سن بلوغ تا سن ازدواج حدود دوازده سال فاصله افتاده است؛ بسیاری از جوانان به «بحران هویت» مبتلا شده‌اند.

بنابر اعتقاد ما، دین اصلاح‌کننده‌ی روابط انسان‌هاست؛ یعنی، هر پدیده‌ای که در جوامع بشری وجود دارد، اگر یک طرف آن انسان باشد، اسلام در آن عرصه، حرف و پیام دارد.

نمود حاکمیت دینی این است که تصمیمات بزرگ و اصلی انسان‌ها متأثر از جهان بینی اسلامی باشد؛ یعنی، یک جوان در مسوقع انتخاب رشته‌ی تحصیلی، شغل، همسر و بالاخره انتخاب مشی زندگی، با جهان بینی اسلامی تصمیم بگیرد. عالم دینی باید بتواند متناسب با شرایط زمان در تمام عرصه‌های روابط فردی و اجتماعی، حرف مشخص و روشی بزند.

یکی از مراحل مشکل تبلیغ این است که عالم دینی بخواهد با مراجعته به مبانی دینی و اصول اسلامی، در مورد پدیده‌های روز، تجزیه و تحلیل ارائه دهد و مشکل مخاطب را حل کند.

در جامعه ما که اسلام حکومت می‌کند، باید به تدریج نگرش «نظام واره» یا اصطلاحاً سیستماتیک به پدیده‌های اجتماعی در افراد و به خصوص عالمان

آشوب و بحران در میان جوانان این مرز و بوم هستند.

استعدادها و توانمندی‌ها برای حل مشکل:

این مشکلات را می‌توان با توجه به توانمندی‌های زیر حل کرد:
اول آن که مامتنگی به مکتب اسلام هستیم که این انقلاب عظیم را پس از حکومت پنجاه ساله‌ی پهلوی ایجاد کرد و تمام مردم و به خصوص جوانان این کشور را با آن همه فساد و بی‌بند و باری به دامن اسلام برگرداند.

دوم آن که ایران دارای موقعیت برتر منطقه‌ای و جهانی است و برای همین آمریکا به دنبال روابط با ایران است. البته قدرت و آبهرت ما به تعداد افراد یا فلان اسلحه نیست، بلکه به دارا بودن مکتبی است که در طول هزار و چهارصد سال باقی مانده و انقلاب اسلامی از آن متولد شده است.

سوم آن که انسان، ذاتاً فطرت پاکی دارد و اگر این فطرت پاک بیدار شود و با اسلام گره بخورد، تبدیل به قدرت نیرومندی می‌شود که توان بیش از صد

همچنین توسعه‌ی ارتباطات و پدیدار شدن «حق انتخاب» بین افکار و اندیشه‌های مختلف و از بین رفتان مرزهای کنترلی و کمرنگ شدن مفاهیمی از قبیل: خانواده، مدرسه‌ی خوب، محله‌ی مذهبی و کشور مذهبی باعث از بین رفتان مرزهای کنترلی شده است. علاوه بر آن حاکم بودن «تفکر اسلامی» بر فضای حکومتی کشور، باعث خصوصیت قدرت‌های استکباری شده است و هر روز به وسیله‌ای در صدد ایجاد

ما از پتانسیل‌های بسیار قوی
محرم و رمضان برخوردار
هستیم و بسیاری از گفته‌ها و
نقشه‌های دشمن به برگت
مراسم معنوی و حماسی این
دو ماه عزیز از بین هی رود.
خطر بسیار بزرگ آن است که
این ایام سرنوشت ساز کمرنگ
شود و ما نتوانیم از آن بعره‌ی
لازم را ببریم.

انسان را در مبادلات اجتماعی پیدا می‌کند.

اگر می‌خواهیم که خدا را بر روابطمان حاکم کنیم، باید مسجد نقش اولیه‌ی خود را بازیابد و همه‌ی شرایط مورد نیاز زنگی در مسجد ساماندهی شود.

ما در کشورمان پاک‌ترین فطرت‌ها را داریم و حتی آن‌ها که ظاهراً آلوده شده‌اند و لباس و ریخت و فرم زندگی ایشان با غرف اسلام فاصله گرفته است، در مقاطع حساس به سرعت از خود عکس العمل مناسب نشان می‌دهند.

چهارم آن که ما از پاتنسیل‌های بسیار قوی محترم و رمضان برخوردار هستیم و بسیاری از گفته‌ها و نقشه‌های دشمن به برکت مراسم معنوی و حمامی این دو ماه عزیز از بین می‌رود. خطر بسیار بزرگ آن است که این ایام سرنوشت ساز کمرنگ شود و مانتوانیم از آن بهره‌ی لازم را ببریم.

مسئله‌ی دیگر، عدم تعادل در توسعه است؛ یعنی، در بعضی از حوزه‌ها بسیار پیشرفت کرده‌ایم و در بعضی از حوزه‌ها عقب‌ماندگی دویست سیصد ساله داریم. مثلاً در عرصه‌ی پزشکی کشور، فوق تخصص شبکیه چشم و کودکان داریم؛ ولی در عرصه تبلیغ دین دویست سیصد سال عقب هستیم. البته این عقب‌ماندگی به خاطر پیچیده بودن

رفتارهای انسان و تبدیل شدن قداست پیام به قداست ابزار است. آنچه که قداست دارد؛ قرآن و حدیث است و ابزار انتقال قرآن و حدیث قداست ندارد و باید که متناسب با شرایط زمان و مکان تغییر کند.

از جمله ابزارهای متناسب با زمان در امر تبلیغ و پیام رسانی، نشست‌های رو در رو و صمیمانه با مخاطبان و به ویژه با نسل جوان است. ما اشتباه کردیم که فکر کردیم، اگر روحانی در تلویزیون صحبت کند، مشکل فرهنگی ما حل می‌شود.

ما باید بحران‌های جامعه را شناسایی کنیم و اگر می‌خواهیم که مفهوم حاکمیت اسلام در همه‌ی عرصه‌ها تجلی پیدا کند، باید به تربیت

ابزارهای جذب کنندهٔ جوانان در کنار مسجد و متعلق به مسجد باشد تا مسجد بتواند شور و نشاط خویش را حفظ و به وظیفهٔ خویش عمل کند. اگر پایگاه مسجد تخلیه شد، کدام نهاد و سازمان دیگری می‌تواند، گرایش جوان را به نفع اسلام تغییر دهد؟

بعد از انقلاب از یک سو، بسیاری از والدین به دلیل فرهنگی که از غرب وارد کشور شده است، توجه‌شان تغییر کرده است؛ یعنی، نگرانی آن‌ها از دین و اعتقادات فرزندانشان، تبدیل به نگرانی از لباس و قبولی در کنکور و مسائلی از این قبیل شده است. از سوی دیگر به علت این که حکومت اسلامی بود، خیال‌من راحت بود که مسئولان فرهنگی کشور، اقدامات لازم را مبذول می‌کنند. همهٔ این‌ها فاجعهٔ آفریده است و نظام اجرایی و اداری ما را ناخواسته به سوی دین زدایی جوانان گرایش داده است. برای مثال به جای این که درس خواندن برای خدا و جهت کار و تلاش و خدمت بهتر باشد، به وسیله‌ای برای رسیدن به رفاه و زندگی بهتر شده است و این یعنی، یک فاجعهٔ

روحانیونی بپردازیم که متناسب با شرایط مکان و زمان، دارای تخصص در امر تبلیغ باشند. ما نیازمند یک سازماندهی در نظام آموزشی دینی هستیم تا تخصص‌ها را تعریف کند. باید حضور عالم دینی را در جامعهٔ مجددًا تعریف کنیم. اگر می‌خواهیم که خدا را بر روابطمان حاکم کنیم، باید مسجد نقش اولیهٔ خود را بازیابد و همهٔ شرایط مورد نیاز زندگی در مسجد ساماندهی شود. زمانی مسجد محل تغییر و تحول بوده است. به تدریج مدارس، دبیرستان و دانشگاه این مهم را بر عهده گرفته است. وقتی مسجد تضعیف می‌شود؛ یعنی، حضور عالم دینی در روابط اجتماعی تضعیف می‌شود و شما دیدید که در نظام جمهوری اسلامی از کیسه‌ی بیت‌المال، انواع و اقسام نمادهای فرهنگی و تمدنی را ساختیم و از تجهیز مساجد غافل شدیم یک جوان که از خانه بیرون می‌آید، طبیعی است که مکان پرجاذبه را انتخاب می‌کند. و بدین سان سال به سال پایگاه مسجد در نظام جمهوری اسلامی تضعیف می‌شود. بنابراین باید در صورت نیاز، تمام

آسان‌تر نیست، زیرا در امر فقه، تا حد زیادی، از زحمات علمای گذشته استفاده می‌شود، ولی در امر تبلیغ، یک مبلغ بایستی علوم بسیاری را فراگیرد و شرایط جامعه و مخاطب خویش را درک کند.

در امر تبلیغ باید نکات زیر مورد توجه قرار گیرد:

۱) استفاده از مفاهیم قرآنی در تبلیغ و تشویق به فهم و تدبیر در قرآن که این وظیفه، تنها از عهده‌ی طلاب و مبلغان گرامی بر می‌آید.

۲) بیان احکام شرعی که متأسفانه کمتر به آن پرداخته می‌شود.

۳) پاسخ به سؤالات شرعی و فکری.

۴) تشکیل جلسات به صورت فردی و جمیعی و پاسخ به سؤالات و شباهات.

۵) خودمانی‌تر صحبت کردن؛ زیرا نظر سنجی‌ها نشان داده است که مؤثرترین و محبوب‌ترین گویندگان کسانی هستند که خودمانی‌تر سخن بگویند.

۶) توجه به واقعیات و عدم حرکت در فضاهای معنوی سطح بالا.

دو نهاد کشور را باید دریابیم، یکی مدرسه و دیگری مسجد. باید رابطه‌ی این دو را با هم تعریف کنیم. مدرسه‌ها باید تحت تأثیر مساجد باشند؛ البته مسجدی که با مدیریت یک روحانی آگاه و جمعی از متخصصین اداره گردد و نکته‌ی مهم این که باید در امر تبلیغ «نظام واره» فکر کنیم و نسخه‌هایی بپیچیم که در آن مسائل سیاسی، قضایی، امنیتی و استراتژی بین المللی دولت اسلامی ملحوظ باشد و راه حل‌ما، باعث بحران در نقطه‌ی دیگری نشود.

نکاتی عملی در مورد تبلیغ

پس از آن حضرت حجۃ‌الاسلام والمسلمین محمدی عراقی در موضوع «نکاتی عملی در مورد تبلیغ» فرمودند: «خداآن در قرآن می‌فرماید: «قل هذه سبیلی ادعو الی الله علی بصیرة انا ومن اتبعنى»^(۱).

طبق فرموده‌ی قرآن، اولین شرط تبلیغ بصیرت و آگاهی است که این امری تخصصی می‌باشد.

اگر فقاہت در تبلیغ از فقاہت در فقه مشکل‌تر و مهم‌تر نباشد، راحت‌تر و

اگر فقاهت در تبلیغ از فقاهت در فقه مشکل‌تر و مهم‌تر نباشد، راحت‌تر و آسان‌تر نیست، زیرا در امر فقه، تا حد زیادی، از زحمات علمای گذشته استفاده می‌شود، ولی در امر تبلیغ، یک مبلغ بایستی علوم بسیاری را فراگیرد و شرایط جامعه و مخاطب خویش را درک کند

است، چطور می‌توان انتظار داشت که حرکت‌های جدی در زمینهٔ مسائل قرآنی اتفاق بیفتد؟ امام راحل(س) فرمودند: روحانی همانند طبیب برای کشور است. و امیر المؤمنین در مورد پیغمبر اسلام ﷺ فرمودند: «طبیب دواز بسطبه». ما با برنامه‌ریزی و اختصاص بودجه توأم‌سیم که در زمینهٔ کمبود پزشکان جسمی به خودگفایی بررسیم و بینده در یکی از مناطق دور افتاده که یک نفر روحانی هم نداشت، مشاهده کردم که مغازه‌های داخل میدان آن شهر مطب پزشکان است و خدا را بر این نعمت شکر کردم، ولی در مورد برآورده کردن نیاز روحی مردم، با تسامم تلاش‌هایی که از حدود سه چهار سال قبل، برای برآورده کردن ابتدایی‌ترین

۷) توجه به مسائل و سؤالات خواهان در حالی که گاهی کم‌ا و کیفاً از برادران بیشتر هستند.

۸) توجه به مسائل و واقعیت‌های اقتصادی، اشتغال، بیکاری و بالا رفتن سن ازدواج تا حدود بیست و هفت الی سی سالگی. متأسفانه در حال حاضر وضعیت به گونه‌ای است که راه حل مشروع و مطمئنی برای این مشکل وجود ندارد و تنها راه، مسألهٔ تقوا و تقویت بنیه‌ی ایمانی جوانان است.

همچنین حضرت حجۃ‌الاسلام والمسلمین محمدی عراقی فرمودند: کارهای فرهنگی نیاز به برنامه و بودجه دارد و وقتی که تمام بودجه‌ی سازمان تبلیغات اسلامی معادل یک چهارم یا یک پنجم بودجه‌ی نهضت سوادآموزی

است؛ ولی متأسفانه همین مسجد و همین نظام روحانیت و همین عاشورا و رمضان که عوامل موفقیت و نگهداری این انقلاب عظیم بوده است؛ مورد توجه و سرمایه‌گذاری مادی و معنوی قرار نگرفته است؛ بنابراین باید که دلسوزان و برنامه‌ریزان این مملکت یک فکر جدی و اساسی برای مساجد و هیأت‌ها و امور فرهنگی بگند تا بیش از این شاهد سیر نزولی فعالیت‌های فرهنگی و متزوی شدن مساجد نباشیم.

نیازهای فرهنگ دینی شصت هزار منطقه‌ی روستایی انجام گرفته است، تنها توانسته‌ایم هشت‌صد و پنجاه مورد را تحت پوشش قرار دهیم؛ یعنی، تنها حدود یک هفتادم نیاز را برآورده کرده‌ایم.

متأسفانه باید گفت که ما حتی به اندازه‌ی کشورهای مسلمانی که حکومت‌های لائیک دارند؛ برای برنامه‌های ویژه‌ی دینی و مساجد سرمایه‌گذاری نمی‌کنیم. کشورهایی در اطراف ما هستند که حکومتشان لائیک است؛ ولی وضعیت مساجدشان بسیار بهتر از مساجد ما است.

ما در این کشور چیزی در حدود بیست هزار هیأت مذهبی و حدود بیست هزار انجمن اسلامی و در همین حدود جلسات قرآنی خود جوش داریم. پشتونهای این نظام عاشورا و محرم

مبّلغان، دولت و تبلیغ

پس از آن حضرت آیت الله مصباح یزدی، رئیس مؤسسه‌ی آموزشی و پژوهشی امام خمینی^{ره} ضمن تشکر از آقایان بنیانیان و محمدی عراقی، فرمودند: (برای تبلیغ در کنار عناصر محتوایی و در نظر گرفتن خلأها، عنصر

معنا ندارد که برای سینما و تئاتر و موسیقی و برگزاری جشنواره‌های سینما و تئاتر، بودجه‌های کلان را اختصاص دهیم، ولی برای آبادی و عمران مساجد، دولت خودش را مسئول و شریک نداند!

و نوکر بی جیره و مواجب آمریکا و اسرائیل است و گاهی ممکن است دارای پست و مقامی هم باشد.

همچنین دولت اسلامی باید از خمس در آمد اموال و معادن مسلمین که در دست دارد؛ از طریق وزارت خانه‌های مربوطه در کارهای ساختمانی و عمرانی و تجهیز مساجد شرکت کند. معنا ندارد که برای سینما و تئاتر و موسیقی و برگزاری جشنواره‌های سینما و تئاتر، بودجه‌های کلانی را اختصاص دهیم، ولی برای آبادی و عمران مساجد، دولت خودش را مسئول و شریک نداند! دولت باید از طریق وزارت خانه‌ها یا شهرداری‌ها یا شوراهای شهر، مساجدی مجهز و آبرومند تهیه کند و حوزه‌ی علمیه هم روحانیانی صالح و آگاه برای اداره‌ی این مساجد تربیت کند تا بتوانیم جوانانی متدين و آگاه و با نشاط داشته باشیم. ان شاء الله.

پی‌نوشت‌ها:

۱- یوسف / ۱۰۸

سوئی ضرورت دارد که کاملاً جنبه‌ی شخصی دارد و آن داشتن انگیزه‌ی خالص الهی است). ما هر چقدر این وظیفه را به عنوان یک وظیفه‌ی مقدس الهی باور کنیم و سعی نماییم که با توجه به خدای متعال و استمداد از عنایات ولی عصر(عج) و بانیت پاک وارد این میدان شویم، هم تحمل مشکلات آسان‌تر می‌گردد و هم گزینش راههای بهتر.

در ضمن ما در عین این که از نظام اسلامی دفاع می‌کنیم؛ نباید خود را وابسته به یک کابینه یا وزارت خانه نماییم؛ چون این‌ها همیشه ثابت نیستند.

در مورد مسائل جناحی هم، گاهی اختلاف بین خودی‌هاست که نباید به آن دامن بزنیم، ولی گاهی اختلاف بین خودی و غیر خودی است که در این صورت به هیچ وجه نباید از غیر خودی جانبداری و دفاع شود.

غیر خودی کسی است که هیچ حسن نیتی نسبت به نظام اسلامی ندارد